

Találkozás legkedvesebb írónm hőseivel

írta Molnár Beatrix

Először a filmvásznon talákoztam Lucy Maud Montgomery Anne Shirleyjével. Mivel szeretek olvasni, hamar nyilvánvalóvá vált, hogy be kell szereznem a regényeket is, amelyek alapján a sorozat készült. Rájöttem, hogy lehetetlenek: többszöri olvasás során sem váltak unalmassá. Továbbá mindig felvidítanak, amikor egy kis vigaszra van szükségem. Az újonnan megjelenő köteteket szintén érdeklődéssel fogadom.

Montgomery még apró gyermek volt, amikor az édesanyja meghalt. Az apja ezután a kislányt a nagyszüleire bízta – ők nevelték fel. Az általa imádott Prince Edward-szigeten töltötte élete legnagyobb részét, amit alakjai lakóhelyéül is választott. Sokat olvasott, és fiatalon nekifogott az írásnak is. Igaz rá, amit Miss Royal mond Emilynek: akikkel együtt jártál iskolába, „azt hiszik majd, hogy te vagy a saját történeteid hősnője, főleg ha gyönyörűre és elbűvölőre rajzold meg”. Valóban saját tapasztalataiból merített. Hősnői árvák, félárva vagy a könyv elején jutnak árvaságra. Leggyakrabban „csonka” családokban élnek, ahol valamelyik vagy mindkét szülő hiánya érezhető. Az apát helyettesítő figura mindig pozitív, de gyengébb karakter vagy „együgyű” (lásd: Jimmy kuzin). Az anyaszerepben lévő nő rendszerint szigorúbb és határozottabb (lásd: Marilla, Elizabeth néni). A hősnők kapcsolata a fiútársakkal (Perry) harmonikusabb, mint némely lánnyal (Josie Pye). A főszereplő minden esetben túlérzékeny és mélyérzésű, mint az író. Nem szépek, viszont egytől egyig különlegeseek.

Nekem csalódást okozott, amikor hallottam, hogy Montgomery nem szerelemből kötött házasságot – nem úgy, mint regényeiben a lányok. Talán „az ő Teddyje” végül mégsem tért vissza...

Első történeteinek világa meseszerű, derűs, de megható is egyben. A későbbiek komolyabb hangvételűek (lásd: Emily). A kék kastély már realiztikusabb – viszont az nem is ifjúsági regény, mint a többi. Megkapó a tisztaság és a báj, amely a hősnők sajátja – az írónek egyértelműen sikerült szeretetreméltó szereplőket teremtenie. A cselekmény értéket közvetít, jóra ösztönöz és tanulságos – ami a mai átlagember számára talán túlzottan is idejétműltnak tűnik. De a hatásuk szerencsére maradandó. Aki olvassa vagy nézi a televízióban, az derekabb ember lesz általa. Sokan azt hiszik, hogy az élet és az emberek akkoriban jobbak voltak, mint manapság, ezért sokan visszavágynak. Ám ez tévedés, csupán az ideál változott meg, arról nem is beszélve, hogy a szerző általában csak a saját köreiből írt. Időnként előfordulnak okkult események is, melyeket a hősnő természetfeletti képességeivel magyaráznak. Például ahogy Emily megmenti Teddyt egy hajószerecséltenségtől. Erdő-mező állandóan jelen van a szereplők életében, és a rajongásig szeretik ezeket. A Prince Edward-szigeti fákat, virágokat és házakat lélekkel ruházzák föl.

A filmeket megtekintve feltűnő, hogy jóval nagyobb és választékosabb a szókincsük, mint egy mai átlagos amerikai mozifilmé. Gyakran előfordul, hogy nagyon sajnálom, ha átírják az eredeti történetet egy film kedvéért. De ezeket nem rontották el még ezzel sem. A Váratlan utazás sorozat Emmy-díjat, Megan Follows két Gemini-díjat nyert Anne megformálásáért.

A történeteit nem lehet kinőni – van mondanivalója fiatalnak és idősebbeknek is. Mindnyájan szívesen elidőznénk, és élnénk át kalandokat a Prince Edward-szigeten...